

Tylko kamień

Kazali jej iść, ale jak, skoro połamali jej nogi.

Kazali jej mówić, ale jak, skoro wycięli język.

Kazali jej pracować, ale jak, skoro nie ma rąk.

Kamieniem bili ją po głowie

wszystkie tęsknoty i pragnienia wybili

każdy akt woli

Nie ma nic

ale za to skrzydła jej odrosły

zanosły ją do zmyśleń

do kłamstw.

Teraz ma nogi, może iść

więc pójdzie do wieczności

tam nad Dunajec rwący

w jego nurtach zapomni o sobie

Wstaje skoro świt

wszyscy jej oprawcy śpią

śpi mąż

śpi teściowa

Tylko dzieci, dzieci moje,
jak że ja mam was zostawić
na tym świecie marnym
o, wy, dzieci moje, moje

I znów rozpacz staje przed nią,
Czarna Pani pokazuje palcem drzwi
Maryś wie, że nie ma odwrotu
odejść musi w wieczną noc

Idzie w mgłę poranka
jeszcze ciemno
jeszcze ptak nie śpiewa
cicho stoją nad rzeką drzewa

Maryś jak rzeczna rusalka
w samej halce i boso
stopami złobi głębokie ślady w wysokim śniegu
nic więcej, tylko ten ślad w śniegu

Nim dziewczyna dojdzie do rzeki
zima Biała Pani
zasypuje jej istnienie
aż do samego Dunajca

Rzeka otwiera swe ramiona

i woła Marysię do siebie

obiecuje odpoczynek

i pieszczotę fal

Zwiedziona dziewczyna

wchodzi w zimną kipieli

z nadzieją na koniec i początek

z nadzieją na sen

Wieczność Dobra Pani

otula ciało pięknej dziewczyny

wynosi ją na brzeg rzeki

i czule układa na poduszkach kamieni.

Anioł przetarł swoim skrzydłem niebo z czerni

i odsłonił śmierć dziewczyny nad brzegiem Dunajca

teraz właśnie zbiegowisko ludzi

przygląda się topielicy

Teraz ludzie widzą Marysię

ludzie mówią o niej

ta sąsiadka z naprzeciwka

i ten Józek, co lubieżnie patrzył

Nikt nie podał jej chleba, tylko kamień.

Pamięci dziewczyny, która utopiła się w Dunajcu, bo nie mogła dłużej znieść bicia i upokorzeń ze strony swojego męża i swojej teściowej. A bili ją okrutnie i traktowali nieludzko. Teściowa często zawijała w ścierkę kamień i biła dziewczynę po głowie.

Posiniaczona, obolała, szła przez swoje dni, aż wreszcie doszła nad brzeg rzeki, wyczerpana, gdzie postanowiła odpocząć na wieki.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Jaaga, dodano 30.09.2023 07:30

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.